

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο τμήμα)
της 13ης Ιουλίου 2004 *

Στην υπόθεση T-29/03,

Comunidad Autónoma de Andalucía, εκπροσωπούμενη από τον C. Carretero Espinosa de los Monteros, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον C. Ladenburger και την S. Pardo Quintillán, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι περιέχει το έγγραφο του γενικού διευθυντή της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Καταπολεμήσεως της Απάτης (OLAF), της 8ης Νοεμβρίου 2002, με το οποίο ο τελευταίος ενημέρωσε την προσφεύγουσα ως προς την αδυναμία εξετάσεως της διοικητικής ενστάσεώς της κατά της εκθέσεως IO/2000/7057 της OLAF, σχετικά με τις διοικητικές έρευνες περί της εμπορίας ελαιολάδου στην Ανδαλουσία (Ισπανία),

* Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, πρόεδρο, P. Mengozzi και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Νομικό πλαίσιο

- ¹ Ο κανονισμός (ΕΚ) 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολεμήςεως της Απάτης (OLAF) (ΕΕ 1999, L 136, σ. 1), διέπει τους ελέγχους, τις επαληθεύσεις και ενέργειες των υπαλλήλων της OLAF κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
- ² Το άρθρο 3 του κανονισμού 1073/1999, τιτλοφορούμενο «Εξωτερικές έρευνες», ορίζει τα εξής:

«Η Υπηρεσία ασκεί την αρμοδιότητα, η οποία ανατίθεται στην Επιτροπή με τον κανονισμό (Ευρατόμ, ΕΚ) 2185/96, της πραγματοποιήσεως επιτοπίων ελέγχων και εξακριβώσεων στα κράτη μέλη [...]»

- 3 Το άρθρο 9 του κανονισμού 1073/1999 τιτλοφορείται «Έκθεση [επί] της έρευνας και συνέχεια που δίδεται στις έρευνες». Προβλέπει τα ακόλουθα:

«1. Μετά το πέρας της έρευνας που διεξήγαγε, η Υπηρεσία καταρτίζει, υπό την εποπτεία του διευθυντή, έκθεση που προσδιορίζει ιδίως τα διαπιστωθέντα περιστατικά, την ενδεχόμενη οικονομική ζημία και τα συμπεράσματα της έρευνας, συμπεριλαμβανομένων των συστάσεων του διευθυντή της Υπηρεσίας για τη συνέχεια που θα πρέπει να δοθεί.

2. Οι εκθέσεις αυτές καταρτίζονται, λαμβάνοντας υπόψη τις διαδικαστικές απαιτήσεις που προβλέπει το εθνικό δίκαιο του οικείου κράτους μέλους. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται με τον τρόπο αυτό αποτελούν, όπως οι διοικητικές εκθέσεις που καταρτίζουν οι εθνικοί διοικητικοί ελεγκτές και υπό τους ίδιους όρους, αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά στις διοικητικές ή δικαστικές διαδικασίες του κράτους μέλους στο οποίο η χρησιμοποίησή τους αποβαίνει αναγκαία [...]

3. Οι εκθέσεις που καταρτίζονται μετά από εξωτερική έρευνα και κάθε συναφές χρήσιμο έγγραφο διαβιβάζονται στις αρμόδιες αρχές των οικείων κρατών μελών σύμφωνα με τις ρυθμίσεις σχετικά με τις εξωτερικές έρευνες.

4. [...]»

- 4 Κατά το άρθρο 14 του κανονισμού 1073/1999:

«Μέχρι να τροποποιηθεί ο Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως, κάθε υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων μπορεί να υποβάλει στον διευθυντή της Υπηρεσίας ένσταση κατά πράξεως που θίγει τα

συμφέροντά του, η οποία πραγματοποιήθηκε από την Υπηρεσία στο πλαίσιο εσωτερικής έρευνας, σύμφωνα με τους προβλεπόμενους στο άρθρο 90, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως όρους. Το άρθρο 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως εφαρμόζεται στις αποφάσεις που λαμβάνονται επί των εν λόγω ενστάσεων.

Οι διατάξεις αυτές εφαρμόζονται κατ' αναλογία στο προσωπικό των θεσμικών οργάνων, οργάνων και οργανισμών που δεν υπάγονται στον Κανονισμό Υπηρεσιακής Καταστάσεως.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 5 Τον Φεβρουάριο 2000 η OLAF επελήφθη, κατόπιν μεσολαβήσεως του γενικού διευθυντή «Γεωργία» της Επιτροπής, διαφόρων καταγγελιών αφορωσών 23 επιχειρηματίες και ορισμένες πρακτικές επαναχρησιμοποίησης λεπτύρων ελαιοκάρπου στην Ισπανία. Καταγγέλλονταν, αφενός, η πώληση, εντός και εκτός Ισπανίας, ελαιολάδου προερχομένου από την επαναχρησιμοποίηση λεπτύρων ελαιοκάρπου ως «παρθένου ελαιολάδου» και, αφετέρου, η ανάμειξη, σε ορισμένα ελαιοτριβεία, του προερχομένου από επαναχρησιμοποίηση ελαιολάδου με παρθένο ελαιολάδο προκειμένου να αυξηθεί παρανόμως ο όγκος παρθένου ελαιολάδου δυναμένου να τύχει της κοινοτικής συνδρομής. Η οικεία κοινοτική συνδρομή χορηγείται από κεφάλαια του τμήματος «Εγγυήσεων» του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ).
- 6 Με βάση τις ανωτέρω πληροφορίες, η OLAF κίνησε εξωτερική έρευνα. Στο πλαίσιο αυτό, η OLAF κάλεσε την Guardia Civil (οργάνωση των ενόπλων δυνάμεων επιφορτισμένη με καθήκοντα τηρήσεως της τάξεως στην Ισπανία) να της προσκομίσει πληροφοριακά στοιχεία σχετικά με τυχόν προηγούμενα απάτης στον τομέα του ελαιολάδου εκ μέρους των καταγγελλθέντων 23 επιχειρηματιών. Εν συνεχεία των επαφών αυτών, ο επιφορτισμένος με τη δίωξη οικονομικών εγκλημάτων σε θέματα διαφθοράς στην Ισπανία ειδικός εισαγγελέας (στο εξής: εισαγγελέας κατά της διαφθοράς) κίνησε τον Δεκέμβριο 2001 έρευνα πρωτοκολληθείσα υπό τον αριθμό 10/2001.

- 7 Μετά το πέρας ορισμένων ελέγχων που πραγματοποιήθηκαν σε τρεις από τις καταγγελλθείσες επιχειρήσεις, η OLAF κατέληξε στο ότι οι εν λόγω επιχειρηματίες εφάρμοζαν δόλιες πρακτικές.
- 8 Στις αρχές του 2002, η OLAF διενήργησε νέους διοικητικούς ελέγχους σε τρεις άλλους επιχειρηματίες, μεταξύ των οποίων η επιχείρηση Oleícola El Tejar. Στο πλαίσιο του ελέγχου της τελευταίας αυτής επιχείρησης, η OLAF είχε πρόσβαση στα πρακτικά του διοικητικού συμβουλίου της εταιρίας. Ορισμένα χωρία των πρακτικών αναφέρονταν στην Consejería de Agricultura (υπηρεσία γεωργίας) του εκτελεστικού οργάνου της προσφεύγουσας και επανεληφθήσαν στην τελική έκθεση της OLAF για το έτος 2002, υπ' αριθμόν αναφοράς IO/2000/7057 (στο εξής: τελική έκθεση), σχετικά με τυχόν παρατυπίες που διέπραξαν επιχειρηματίες του τομέα ελαιολάδου στην Ισπανία.
- 9 Το αφορών την επιχείρηση Oleícola El Tejar τμήμα των πορισμάτων της τελικής εκθέσεως έχει ως εξής:

«Εκτιμούμε επίσης ότι η Consejería de Agricultura [του εκτελεστικού οργάνου της προσφεύγουσας] ενεθάρρυνε το σύνολο των δραστηριοτήτων της εν λόγω εταιρίας και, ιδίως, την πώληση ελαίου εξ επαναχρησιμοποίησης ως παρθένου ελαίου, γεγονός που συνιστά παράβαση του κοινοτικού δικαίου.»

- 10 Η OLAF διαβίβασε αντίγραφο της τελικής εκθέσεως στον FEGA (δημόσιο οργανισμό επιφορτισμένο με τη διενέργεια της άμεσης καταβολής των ενισχύσεων στην Ισπανία). Σε συνοδευτικό έγγραφο, ο FEGA κλήθηκε να προβεί στις δέουσες ενέργειες, αφενός, προς ανάκτηση των προβλεπομένων στην έκθεση ποσών και οφειλομένων επί των ποσών αυτών τόκων και, αφετέρου, προς θέσπιση ορισμένων συμπληρωματικών μέτρων.

- 11 Αντίγραφο της τελικής εκθέσεως απεστάλη και στην Guardia Civil καθώς και στον εισαγγελέα κατά της διαφθοράς προκειμένου να συμπεριληφθεί στον φάκελο της υπ' αριθ. 10/2001 έρευνας.
- 12 Με έγγραφο της 30ής Αυγούστου 2002, η προσφεύγουσα υπέβαλε ένσταση (στο εξής: ένσταση) ενώπιον του γενικού διευθυντή της OLAF κατά της τελικής εκθέσεως, στηριζόμενη στο άρθρο 14 του κανονισμού 1073/1999, προκειμένου να επιτύχει τροποποίηση του τμήματος της εκθέσεως το οποίο κατέληγε στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα είχε ενθαρρύνει το σύνολο των δραστηριοτήτων της εταιρίας Oleícola El Tejar.
- 13 Με έγγραφο της 8ης Νοεμβρίου 2002, η OLAF γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα ότι τελούσε σε αδυναμία να εξετάσει την ένστασή της. Διευκρίνισε συναφώς ότι η προβλεπόμενη στο άρθρο 14 του κανονισμού 1073/1999 διαδικασία ενστάσεως δεν ετύγχανε εν προκειμένω εφαρμογής, δεδομένου ότι επιφυλάσσεται αποκλειστικά στις περιπτώσεις όπου υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προτίθεται να υποβάλει ένσταση κατά βλαπτικής για τον ίδιο πράξεως της OLAF στο πλαίσιο εσωτερικής έρευνας.
- 14 Με τηλεομοιοτυπία της 10ης Ιουνίου 2003, το γραφείο του εισαγγελέα κατά της διαφθοράς ενημέρωσε την OLAF για τη θέση της υποθέσεως επί της έρευνας αριθ. 10/2001 στο αρχείο.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 15 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 27 Ιανουαρίου 2003, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.

16 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την περιλαμβανόμενη στο από 8 Νοεμβρίου 2002 έγγραφο της OLAF απόφαση·
- να αναγνωρίσει ότι η OLAF υποχρεούται να κάνει δεκτή την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα ένσταση και να εξετάσει τα τιθέμενα με αυτή ζητήματα ουσίας.

17 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 24 Μαρτίου 2003, η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου, ισχυριζόμενη ότι ο εκπρόσωπος της προσφεύγουσας δεν πληρούσε τις προβλεπόμενες στο άρθρο 19 του Οργανισμού του Δικαστηρίου προϋποθέσεις.

18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Μαΐου 2003, η προσφεύγουσα κατέθεσε τις γραπτές παρατηρήσεις της επί της ανωτέρω ενστάσεως απαραδέκτου.

19 Δεδομένου ότι η Επιτροπή παραιτήθηκε της ενστάσεως απαραδέκτου που είχε προβάλει, με γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 16 Ιουνίου 2003, ορίστηκε η προθεσμία υποβολής του υπομνήματος αντικρούσεως.

20 Η Επιτροπή κατέθεσε στις 24 Οκτωβρίου 2003 το υπόμνημά της αντικρούσεως, με το οποίο ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει την προσφυγή απαράδεκτη·

- επικουρικώς, να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

- 21 Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν κατέθεσε υπόμνημα απαντήσεως, η έγγραφη διαδικασία περατώθηκε στις 5 Ιανουαρίου 2004.

Σκεπτικό

- 22 Κατά το άρθρο 113 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο, αποφαινόμενο υπό τους προβλεπόμενους στο άρθρο 114, παράγραφοι 3 και 4, του ιδίου κανονισμού όρους, μπορεί να εξετάσει οποτεδήποτε, ακόμη και αυτεπαγγέλτως, το μη παραδεκτό για λόγους δημοσίας τάξεως, μεταξύ των οποίων περιλαμβάνονται οι προϋποθέσεις του παραδεκτού μιας προσφυγής τις οποίες θέτει το άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ (διάταξη του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-12/96, Area Cova κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2301, σκέψη 21).
- 23 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα προσκομισθέντα έγγραφα της δικογραφίας, οπότε αποφασίζει να χωρήσει στην έκδοση αποφάσεως χωρίς τη διεξαγωγή της προφορικής διαδικασίας.
- 24 Πρώτον, επιβάλλεται να εξεταστεί το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων της προσφεύγουσας με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει ότι η OLAF οφείλει, αφενός, να κάνει δεκτή την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα ένσταση και, αφετέρου, να εξετάσει τα εγείρομενα με την εν λόγω ένσταση ζητήματα ουσίας, ακολούθως, δεύτερον, να εξετάσει το πρώτο σκέλος των αιτημάτων περί ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι εμπεριέχεται στο από 8 Νοεμβρίου 2002 έγγραφο της OLAF (στο εξής: επίδικο έγγραφο).

Επί του δευτέρου σκέλους των αιτημάτων με το οποίο ζητείται από το Πρωτοδικείο να αναγνωρίσει ότι η OLAF υποχρεούται να κάνει δεκτή την υποβληθείσα από την προσφεύγουσα ένσταση και να εξετάσει τα εγειρόμενα με την εν λόγω ένσταση ζητήματα ουσίας

- 25 Με το δεύτερο σκέλος των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα εννοεί σαφώς να επιτύχει από το Πρωτοδικείο να απευθύνει διαταγές προς μία από τις υπηρεσίες του καθού θεσμικού οργάνου.
- 26 Κατά πάγια, όμως, νομολογία, στο πλαίσιο του θεμελιωμένου στο άρθρο 230 ΕΚ ελέγχου νομιμότητας, ο κοινοτικός δικαστής δεν είναι αρμόδιος να απευθύνει διαταγές προς τα κοινοτικά θεσμικά όργανα (απόφαση του Δικαστηρίου της 8 Ιουλίου 1999, C-5/93 P, DSM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. I-4695, σκέψη 36, και διάταξη του Δικαστηρίου της 26ης Οκτωβρίου 1995, C-199/94 P και C-200/94 P, Revasa και Inpresca κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-3709, σκέψη 24). Επιπλέον, ο κοινοτικός δικαστής δεν μπορεί να υποκαθιστά τα εν λόγω όργανα, ενώ εναπόκειται στο ενδιαφερόμενο όργανο να λάβει, δυνάμει του άρθρου 233 ΕΚ, τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση αποφάσεως εκδοθείσας στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως (αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 27ης Ιανουαρίου 1998, T-67/94, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-1, σκέψη 200, και της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, T-110/95, IECC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3605, σκέψη 33).
- 27 Κατόπιν αυτού, το συγκεκριμένο σκέλος των αιτημάτων είναι απαράδεκτο.

Επί του πρώτου σκέλους των αιτημάτων περί ακυρώσεως του επιδίκου εγγράφου

- 28 Με το πρώτο σκέλος των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως που φέρεται ότι περιλαμβάνεται στο επίδικο έγγραφο, με το οποίο η OLAF ενημέρωσε την προσφεύγουσα ως προς την αδυναμία της να εξετάσει την ένστασή της κατά της τελικής εκθέσεως.

29 Όσον αφορά το παραδεκτό μιας τέτοιας προσφυγής ακυρώσεως, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως μόνον τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, τροποποιώντας ουσιωδώς την έννομη κατάστασή του (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Νοεμβρίου 1981, 60/81, IBM κατά Επιτροπής, Συλλογή 1981, σ. 2639, σκέψη 9, και της 23ης Νοεμβρίου 1995, C-476/93 P, Nutra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. I-4125, σκέψεις 28 και 30· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 15ης Σεπτεμβρίου 1998, T-54/96, Oleifici Italiani και Fratelli Rubino κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3377, σκέψη 48, και της 22ας Μαρτίου 2000, T-125/97 και T-127/97, Coca-Cola κατά Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. II-1733, σκέψη 77). Επιπλέον, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία, δεν αρκεί το ότι ένα έγγραφο έχει αποσταλεί από κοινοτικό όργανο στον αποδέκτη του, σε απάντηση αιτήματος του τελευταίου, για να μπορέσει το εν λόγω έγγραφο να χαρακτηριστεί ως απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ, παρέχοντας έτσι τη δυνατότητα ασκήσεως προσφυγής ακυρώσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Μαΐου 1996, T-277/94, AITEC κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-351, σκέψη 50, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 9ης Απριλίου 2003, T-280/02, Pikaart κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 2003, σ. II-1621, σκέψη 23).

30 Επιβάλλεται επίσης η παρατήρηση ότι, οσάκις, όπως εν προκειμένω, πράξη της Επιτροπής έχει τον χαρακτήρα αρνήσεως, αυτή πρέπει να εκτιμάται με γνώμονα τη φύση του αιτήματος επί του οποίου δίδει απάντηση (απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 1972, 42/71, Nordgetreide κατά Επιτροπής, Rec. 1972, σ. 105, σκέψη 5· διάταξη του Πρωτοδικείου της 13ης Νοεμβρίου 1995, T-126/95, Dumez κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-2863, σκέψη 34). Ειδικότερα, η άρνηση κοινοτικού οργάνου να χωρήσει στην ανάκληση ή τροποποίηση πράξεως δεν συνιστά αφεαυτής πράξη δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, σύμφωνα με το άρθρο 230 ΕΚ, παρά μόνον εφόσον η πράξη την οποία το κοινοτικό θεσμικό όργανο αρνείται να ανακαλέσει ή να τροποποιήσει θα μπορούσε να προσβληθεί αφεαυτής δυνάμει της ανωτέρω διατάξεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-330/94, Salt Union κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1475, σκέψη 32, και διάταξη του Πρωτοδικείου της 18ης Απριλίου 2002, T-238/00, IPSO και USE κατά ΕΚΤ, Συλλογή 2002, σ. II-2237, σκέψη 45).

31 Εν προκειμένω, προσβαλλόμενη δυνάμει του άρθρου 230 ΕΚ πράξη είναι το επίδικο έγγραφο με το οποίο η OLAF γνωστοποίησε στην προσφεύγουσα την αδυναμία της να εξετάσει τη βάλλουσα κατά της τελικής εκθέσεως ένστασή της.

- 32 Ενόψει της παρατεθείσας στη σκέψη 30 νομολογίας, το εν λόγω έγγραφο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως απόφαση δυνάμενη να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως παρά μόνον αν η τελική έκθεση συνιστά μέτρο παράγον δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα της προσφεύγουσας, τροποποιώντας ουσιωδώς την έννομη κατάσταση της.
- 33 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι εκθέσεις που συντάσσει η OLAF, όπως η τελική έκθεση, μετά το πέρας εξωτερικής έρευνας και που διαβιβάζονται στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών, σύμφωνα με το άρθρο 9 του κανονισμού 1073/1999, συνιστούν απλώς συστάσεις ή γνωμοδοτήσεις στερούμενες δεσμευτικών εννόμων αποτελεσμάτων.
- 34 Συναφώς, επιβάλλεται να υπογραμμιστεί ότι η OLAF απέστειλε την τελική έκθεση στις αρμόδιες ισπανικές αρχές μετά από εξωτερική έρευνα που είχε διενεργήσει σύμφωνα με τον κανονισμό 1073/1999.
- 35 Το άρθρο 9 του κανονισμού 1073/1999 διευκρινίζει κατ' ουσίαν ότι οι διαβιβαζόμενες στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών εκθέσεις που συντάσσονται υπό την εποπτεία του διευθυντή και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τα πορίσματα της έρευνας και τις συστάσεις του διευθυντή της OLAF συνιστούν, ακριβώς όπως οι διοικητικές εκθέσεις που καταρτίζονται από τους εθνικούς ελεγκτές και υπό τους ιδίους όρους, αποδεικτικά στοιχεία παραδεκτά στα πλαίσια των διοικητικών ή δικαστικών διαδικασιών του κράτους μέλους, όπου η χρησιμοποίησή τους παρίσταται αναγκαία.
- 36 Επιπλέον, ο κανονισμός 1073/1999 εξαγγέλλει, στην αιτιολογική σκέψη 13 του προοιμίου του, ότι «εναπόκειται στις αρμόδιες εθνικές αρχές ή, αναλόγως των περιστάσεων, στα θεσμικά όργανα, όργανα και οργανισμούς, να αποφασίζουν για τη συνέχεια που θα δίδεται στις ολοκληρωθείσες έρευνες με βάση την έκθεση που εκπονείται από την Υπηρεσία».

- 37 Όπως προκύπτει από τις ανωτέρω διατάξεις, τα πορίσματα της OLAF που περιλαμβάνονται στην τελική έκθεση δεν μπορούν να καταλήξουν αυτομάτως στην κίνηση διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας σε εθνικό επίπεδο, στον βαθμό που οι εθνικές αρχές είναι ελεύθερες να αποφασίζουν ως προς τη συνέχεια που πρέπει να δοθεί στην τελική έκθεση και ως εκ τούτου είναι οι μόνες αρχές που έχουν την εξουσία να εκδίδουν αποφάσεις δυνάμενες να θίξουν την έννομη κατάσταση της προσφεύγουσας.
- 38 Εξάλλου, η ανάλυση αυτή επιβεβαιώνει το γεγονός —που επικαλέστηκε η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως— ότι ο εισαγγελέας κατά της διαφθοράς έθεσε στο αρχείο, με απόφαση της 10ης Ιουνίου 2003, τον φάκελο της έρευνας αριθ. 10/2001, στον οποίο είχε επισυναφθεί η τελική έκθεση.
- 39 Λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι η τελική έκθεση στερείται δεσμευτικού έννομου αποτελέσματος έναντι των ισπανικών αρμοδίων αρχών, δεν μπορεί περαιτέρω να θεωρείται ως απόφαση δυνάμενη να θίξει την έννομη κατάσταση της προσφεύγουσας.
- 40 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα τελούσε σε αδυναμία να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως κατά της τελικής εκθέσεως στον βαθμό που δεν πρόκειται για πράξη βλαπτική της ιδίας, κατά την έννοια του άρθρου 230 ΕΚ. Επομένως, δεν μπορεί περαιτέρω να προσβάλει παραδεκτώς το επίδικο έγγραφο.
- 41 Έπεται ότι η παρούσα προσφυγή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 42 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του αντιδίκου. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει, πέραν των ιδίων εξόδων της, και εκείνα της Επιτροπής, σύμφωνα με τα αιτήματα της τελευταίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει τα δικαστικά έξοδά της καθώς και εκείνα της Επιτροπής.

Λουξεμβούργο, 13 Ιουλίου 2004.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

B. Vesterdorf